

Odiseea

Repovestire după epopeea
lui Homer

CUPRINS

Prolog 9

CAPITOLUL 1

Ulise și Penelopa 15

CAPITOLUL 2

Atena îl ajută pe Ulise 20

CAPITOLUL 3

Ulise pe insula lui Calipso 32

CAPITOLUL 4

Ulise sosește la palat 44

CAPITOLUL 5

Ulise își începe povestea 54

CAPITOLUL 6

Ulise își continuă povestea 65

CAPITOLUL 7

Cei vii fac o vizită celor morți 73

CAPITOLUL 8

Ulise își încheie povestea 79

CAPITOLUL 9

Feacii îl trimit pe Ulise acasă 87

CAPITOLUL 10

Ulise și Telemah se întâlnesc din nou 98

CAPITOLUL 11

Eroul se întoarce acasă 106

CAPITOLUL 12

Ulise își arată puterea 112

CAPITOLUL 13

Ulise este vulturul 119

CAPITOLUL 14

Întrecerea securilor 130

CAPITOLUL 15

Penelopa și Ulise se întâlnesc din nou 141

CAPITOLUL 16

Ce credeți *voi*? 151

O notă către părinți și educatori 155

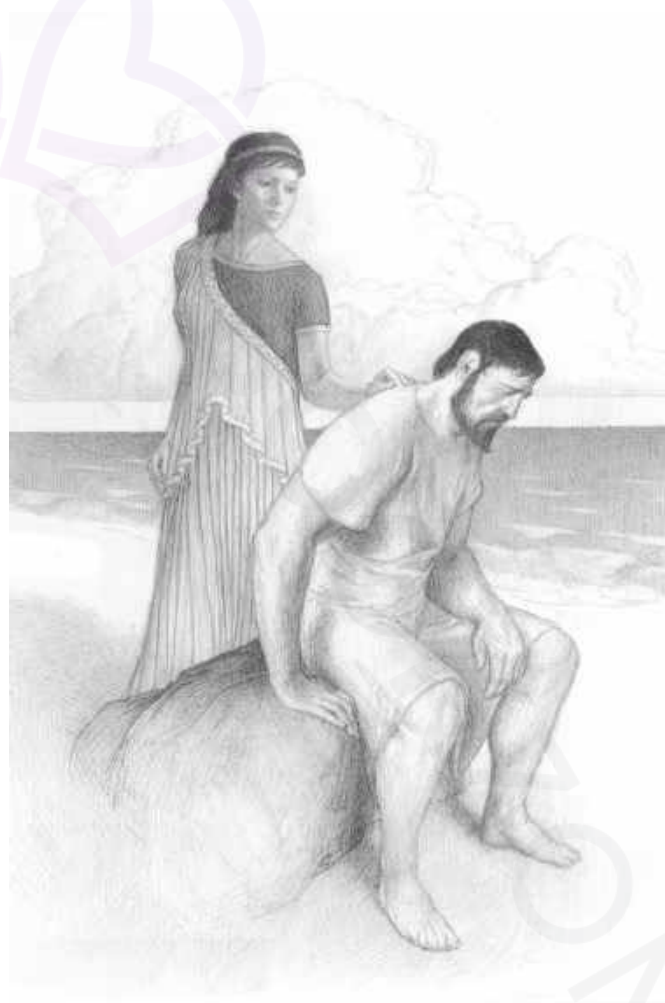
CAPITOLUL 1

Ulise și Penelopa

Imaginați-vă un om stând pe țărmul unei frumoase insule. Nisipul este alb. Apa și cerul nesfârșit sunt de un albastru strălucitor. Alături de el, stă o frumoasă nimfă pe nume Calipso. Ea îl iubește și dorește ca el să-i rămână alături pentru totdeauna pe această insulă. Pe unii bărbați i-ar face fericiți acest lucru, dar nu și pe acesta. Acest bărbat are privirea pierdută în larg. Inima sa este frământată, iar gândurile lui sunt foarte departe.

Acest bărbat este Ulise. El visează la un tărâm foarte îndepărtat: Itaca. Este căminul lui,

acolo unde soția sa, Penelopa, și fiul său, Telemah, trăiesc încă. El trebuie să-și găsească drumul înapoi spre acel loc. Ar face orice să fie din nou acolo.

Penelopa stătea în balcon în frumoasa sa casă din Itaca și privea fix în depărtare. Era o noapte întunecată. Un imens ocean o separa de soțul ei, Ulise. El plecase cu mulți ani în urmă să lupte în războiul troian. Deși războiul se sfârșise de zece ani, Ulise încă nu se întorsese acasă. Cu toate acestea, Penelopa încă nutrea speranța că mai este în viață. Ea știa că soțul ei era un bărbat extraordinar, puternic. Că se va întoarce într-o zi. Pur și simplu, trebuia să se întoarcă.

În tot acest timp, Penelopa avea propriile ei necazuri. Era adevărat – Ulise era plecat de foarte mult timp. Mulți oameni din Itaca se

gândeau că e posibil să fie mort și că Penelopa ar trebui să-și găsească un nou soț.

Necazurile ei au început cu încetul – la început, au sosit câțiva pețitori. Dar, în curând, casa soțului se umplu de pețitori. Toți bărbații voiau ca Penelopa să le devină soție. Acești pețitori erau fiii celor mai de vază familii din Itaca. Erau educați, bine făcuți și deștepți. Fiecare dintre ei spera ca Penelopa să-l aleagă drept soț.

Dar Penelopa hotărâse că nu poate să facă acest pas. Nu-și va alege alt bărbat. Penelopa îl iubea prea mult pe Ulise. Și, oricum, avea ea o presimțire că soțul ei trăia încă. Pețitorii deveniră curând nerăbdători și nesuferiți.

Pe când Penelopa ședea în încăperile ei de la catul de sus al casei, pețitorii leneveau toată ziua prin uriașa casă a lui Ulise. Plecau acasă numai noaptea târziu și reveneau în fiecare zori de zi. Bărbații începuseră să se simtă ca acasă. Se relaxau pe canapelele scumpe și

porunceau slujitorilor să le aducă de mâncat și de băut.

Dar și Penelopa era deșteaptă. Ea începu să țese de mână o tapiserie uriașă. Urma s-o atârne pe perete în onoarea soțului ei. Era cusută cu fire de aur și argint, cu albastru intens și roșu aprins. Ea trimise vorbă pețitorilor că *va* alege pe unul dintre ei de soț de cum va da ultima împunsătură de ac.

Ea țesea întreaga zi. Acest lucru fu pe placul pețitorilor, iar ea câștiga timp. Dar noaptea, Penelopa stătea la lumina lumânărilor și desfăcea în taină tot ce lucrase ziua.

În acea noapte, Penelopa stătea în balconul său, desfăcând cusăturile făcute peste zi. Vânturile ce veneau dinspre ocean cântau o melodie tristă. Ea plânse după Ulise. Își lăsă gândurile să zboare la ce tapiserie frumoasă ar fi putut coase într-o zi în onoarea soțului ei, fără a fi nevoită să o mai desfacă.